

á kirkjuráðini, sigur Uni Næs, og tey hava eisini stórra fíggarligt frælsi, enn tey føroysku hava.

Til dømis stendur í lógini, sum galdandi er í Føroyum, at kirkjuskattur bert kann nýtast til rakstur av kirkjuni, og ikki at byggja kirkjur fyri, sum onkur kundi ynskt.

Tá nú hevur verið arbeitt í so langa tíð við hesum lóg-unum, heldur Uni Næs, at rætt hevði verið, at vit fingu hesar upp á pláss, áðrenn aðrar broytingar verða gjørdar. Hann heldur tí, at uppskotið hjá Tjóðveldis-flokkinum um yvirtøku av fólkakirkjuni eigur at biða, til hetta stóra lógarkompleksið er farið at virka.

Hendir tað, at hesar lógar-broytingarnar ikki koma í gjøgnum nú, tí eithvørt kanska órógv, eru vit í somu støðu sum í 1924, og tað er ógvuliga óheppið, heldur Uni Næs.

Men eftir, at dagfærdu kirkjulógirnar eru settar í gildi, eiga vit beinan vegin at fara undir uppskotið hjá Signari á Brúnni, sigur hann.

Starvsfólk

Kirkjan hevur ávísar tænastur so sum hospitalsprest, deyvaprest og sjómanskirkju.

Og so er spurningurin, um kirkjan í hesum andanum kann úthygja meira og nærkast fólkinum, sigur Uni Næs.

Eftir nýggja lógaruppskotinum fáa kirkjuráðini stórra frælsi at seta onnur fólk í starv enn bara prestin.

Í Danmark eru sonevndir sóknarhjálpapar. Hesi eru við til at styrkja tað kristliga arbeiðið á staðnum, bæði kirkjuliga og sosialt. Hetta verður eisini lønt yvir kirkjuskattin.

Og til ber at gera annað eisini.

Tað eru kanska 85% av fólkinum limir í fólkakirkjuni. Men tað koma kanska bara eini 10% av hesum í kirkju regluliga. Og tað er alt ov lítið, heldur Uni Næs.

Og so kann ein spyrja, hví soleiðis er?

Innihaldið í kirkjuni

Vit hava eina skipan í okkara kirkju, sum ikki eigur at vera órørlig, sigur Uni Næs. Tað má kunna bera til at kjakast um hetta.

Uni Næs heldur, at tað ber væl til at broyta ymiskt í vanligu guðstænastuni, uttan at kirkjan missir sítt innihald. Eitt nú at lata leikfólk lesa tekstir, sum gjørt verður aðrastaðni.

Tað eru møguleikar fyri øðrum guðstænastum enn teirri vanligu hámessuni, sigur Uni Næs.

Tað er ikki rætt av kirkjuni altíð at siga, at tað er so ringt og trupult at koma í samband við fólk, sigur Uni Næs.

Her má kirkjan venda tí við og pygja seg sjálva, hvat hon so kann gera fyri at fáa fólk at koma í kirkju. Og tað eru ymskir møguleikar til tess.

Barna-, ungdoms- og familjuguðstænastur eru

Millum tiltøkini, kirkjuráðið og prestur í Vestmanna hava skipað fyri, er ein familjuguðstænasta, har yvir hundrad fólk luttøku.

Hetta nýtist ikki at vera so, heldur Uni Næs. Tað kann gott vera, at tað hevði kløkkad onkran, um nú knappliga eitt trummsett stóð frammi í kóri í kirkjuni.

Men hví ikki tað? Vit siggja tað jú í øðrum samkomum, og vit siggja eisini, at har eru nógvar ung fólk til fundir. Kanska hevði tað verið við til at fingið fólk at komið í kirkju.

Tað kann gott vera, at tað virkar eitt sindur forpoppað, men kirkjan eigur at vera

har, fólkid er, sigur Uni Næs. Og tá fólkid ikki kemur í kirkjuna, má kirkjan fara til fólkid.

Og kirkjan má duga at kenna, hvat røst í fólk, og hvat teimum dámar at hoyra.

Hann heldur, at um kirkjuráðini fingu stórra møguleikar, var ein teirra at sett eitt fólk at tikið sær av sangi og tónleiki í kirkjuni burturav.

Tað hevði avgjørt verið ein máti at fingið guðstænastuna eitt sindur fjølbroyttari.

Men hugsa vit um at fara at broyta sjálva liturgina, skulu vit vera eitt sindur meira varin, sigur Uni Næs. Tí tað skal ikki verða soleiðis, leggur hann dent á, at vit bara fara at broyta fyri broytingina skuld.

Tað er heilt avgjørt nóg gott at fáa í kirkjuni, og tað eiga vit at varðveita. Men tað ber til at fáa annað gott afturat.

Endamálið við øllum hesum er at gera sjálva hámessuna, sunnudagsguðstænastuna, til eitt gott uppliv-

ils, sum fólk fáa nakað burtur úr, sigur Uni Næs.

Vit eru øll kirkjan
Mangan verður ført fram, at kirkjan ger alt ov lítið fyri fólk uttan fyri vanligu sunnudagsguðstænastuna.

Hetta er ikki so, sigur Uni Næs. Kirkjan ger eitt rættlaga stórt arbeiði, sum fólk kanska bara ikki gaa um.

Uni Næs sigur, at hann roknar alt tað arbeiðið, sum kirkjuligir felagsskapir gera millum fólk, sum kirkjuligt arbeiði.

Tað fer eitt rættlaga stórt ungdómsarbeiði fram í nógvum miðlimum í landinum.

Fyri ikki at tala um allan sangin. Til dømis er hvørt ár sangskeið, sum Heima-

missionin skipar fyri. Hetta er tiltak, har hundradtals fólk eru uppi í.

Uni Næs, sóknarprestur í Vestmanna, sigur, at tá missionsfeløgini nevna seg Kirkjuliga Heimasmission ella Kirkjuligt Missionsfelag, roknar hann við, og leggur stóran dent á, at just orðið kirkjuligt ber boð um, at hetta er arbeiði, kirkjan tekur undir við og styðjar.

Og hesi fólkini, sum hoyra til missionsfeløgini, eru eisini partar av kirkjulíðnum. Kirkjulíðið eru vit øll, sum doypt eru, sigur Uni Næs.

Úr sálmi 139

Lag: Guide me, oh Thou great redeemer

Áðrenn eg í móðurlívi
myndaður sum maður var.
Visti tú, hvat av mær skuldi blíva,
kendi, hvaðar leiðin bar.
Eg so bara
skuldi fara
:/: hagar, kósin sett var út :/:

Um eg fór um dimmar gjair,
einki mær at meini var.
Tóktust stiggjar stundum mjair,
altíð tú tó var hjá mær.
Ei meg meiddi,
hond tín leiddi,
:/: vardi meg mót vandum væl :/:

Hvørt eitt orð av mínum munni
áðrenn sagt var, kendi tú.
Øll tey tár, úr eygað runnu.
Alt, sum hevði í mær bú.
Ei vit skilja
neyvt tín vilja.
:/: Sanna tó, tú mikil er :/:

Tá so mínir dagar enda,
alt er eftir tínum ráð.
heim til tín eg vil tá venda,
sum tú hevur sagt mær frá.
Mínum kæru
tá eg fari
:/: møta halga staðnum í :/:

Leguhúsið í Nesvík hevur verið, og er, karmur um rættlaga stórt kirkjuligt virksemi, hóast tað ikki beinleiðis er Fólkakirkjan, sum stendur fyri tí